

พระราชบัญญัติตราวิมาดา

รัตนโกสินทรศก ๑๓๐

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระมกุฎเกล้าเจ้าแผ่นดินสยาม ทั้งฝ่ายเหนือฝ่ายใต้ แด่ดินแดนทั้งห้ายกที่ใกล้ชิดเคียง คือ ดาวเคียงดาว กวาง มตาญ เกรียง แต่อื่น ๆ

มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

ทรงพระราชดำริเห็นว่า เกรียงวิมาดา ซึ่ง สมเด็จพระบรมชนกนาถ พระบาท สมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

เล่ม ๒๘ หน้า ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๔ มิถุนายน ๑๓๐

ทรงสถาปนาขึ้นไว้ตามพระราชบัญญัติ ตั้งวันศุกร์เดือน ๖ ขึ้น ๔ ค่ำ
ปีมะเมียจัตวา ค่ำ จตุศักราช ๑๒๔๔ ตรงกับวันโกศินทร ค่ำ ๑๐๑ นั้น
ตัวเหรียญมีพระบรมรูป แดพระบรมนามาภิไธย ในพระบาทสมเด็จพระ
พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และมีเข็มสำหรับพระราชทานประกอบกับ
ตัวเหรียญ มีอักษรจากดกที่กลางเข็มเป็น ๕ ชนิด คือ ราชการใน
พระองค์ชนิด ๑ ราชการแผ่นดินชนิด ๑ ศิลปวิทยาชนิด ๑ ความกรุณา
ชนิด ๑ ความกล้าหาญชนิด ๑ สำหรับพระราชทานเป็นที่หมายแห่ง
คุณพิเศษ ของผู้ที่ควรจะได้รับพระราชทานนั้น ตัวเหรียญแต่เข็ม
ชนิดอื่น นอกจากราชการในพระองค์ ควรจะคงเป็นเหรียญเครื่องราช
อิสริยาภรณ์สำหรับแผ่นดินต่อไป เพื่อเป็นเครื่องเชิดชูพระเกียรติยศ
ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวง ซึ่งเป็นผู้ทรงสถาปนาเหรียญแต่
เข็มขึ้นขึ้นแต่เดิมมา

แต่ผู้ที่มีความดีความชอบเฉพาะพระองค์ พระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัวรัชกาลปัจจุบันนี้ จะพระราชทานเหรียญดุษฎีมาลาเข็ม ราชการ
ในพระองค์ของพระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวง ก็เป็นการขัดอยู่
เพราะต่างพระองค์กัน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างตรา
ราชการในพระองค์ขึ้นอีกอย่าง ๑ พระราชทานนามว่า ตราธรรมมาดา
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้ดังนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติคราวขีรมาดา
รัตนโกสินทรศก ๑๓๐ แต่ให้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่ลงประกาศนี้เป็นต้นไป

มาตรา ๒ คราวขีรมาดา^{นี้} ให้มีรูปพรรณ^{นี้} และเครื่อง^{นี้} หมายถึง^{นี้}
คือ เป็นรูปวงขีรมาดา คมจีน ค้ำทอง กดาง ค้ำตงยาราชาวัตต์สี่ขา
มีรัศมีเป็นทองโปร่งรอบ ขอบเป็นรูปประทุมตงยาราชาวัตต์ ขอบใน
สี่ขา กัดมีขา กนกรอบนอกสี่ขมก ข้างบนเป็นเข็มทองคำ
จากอักษรว่า ราชการในพระองค์ ห้อยแพรแถบริ้วเหลือง กับคำ
ให้ประดับ^{นี้} แขนเสื้อ^{นี้} ที่อกข้างซ้าย เหมือนอย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์^{นี้}
แต่เหรียญเครื่องประดับทั้งปวง

มาตรา ๓ คราวขีรมาดา^{นี้} สำหรับพระราชทาน^{นี้} ผู้ที่ได้รับราชการ
ฉลองพระเดชพระคุณในพระองค์ แลรัชทายาท แลราชตระกูล โดย
ความจริงรักภักดี ที่จะให้เป็นคุณเป็นประโยชน์ เป็นพระเกียรติยศ
ในพระองค์ แลราชตระกูล เป็นการปรากฏที่ดี มีปรากฏที่ดี จะ
ทรงพระราชดำริเห็นด้วยพระองค์ ผู้หนึ่งผู้ใดจะมาเกี่ยวข้อง^{นี้} ขอ
นำว่า ผู้หนึ่งผู้ใดควรจะได้รับพระราชทาน^{นี้} ไม่ได้โดยอันขาด ผู้ที่
ได้รับพระราชทาน^{นี้} คราวอย่าง^{นี้} จะได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา
ให้ทราบทั่วกัน

มาตรา ๔ ผู้ที่ได้รับพระราชทาน^{นี้} คราว^{นี้} แล้ว แม้มีความผิด^{นี้}

เล่ม ๒๘ หน้า ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๔ มิถุนายน ๑๓๐

รับพระราชอาญาสถานใด ๆ ก็ดี ต้องคืนครานี้ เว้นเสียแต่จะได้รับ
พระราชทาน พระมหากรุณา เป็นพิเศษ จึงจะประดับต่อไปได้

มาตรา ๕ ให้กรมราชเลขาณการ เป็นเจ้าหน้าที่ตราขอตราให้
เป็นไปถูกต้อง ตาม พระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติตราไว้แต่วันที่ ๒๘ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๐
เป็นวันที่ ๑๙๙ ในรัชกาลปัจจุบันนี้

กฎเสนาบดี

กระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยเรื่อง หม่อมห้าม คง หาใน คดีอาญา

กฎที่ ๒๑ ด้วยทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ว่า ในเรื่อง หม่อมห้าม
พระบรมวงษ์องค์หาในคดีอาญา ให้ถือเหมือนอย่างข้าราชการชั้นสัญญาบัตร
ในเวลาที่มี หม่อม ห้าม นั้น ยัง อยู่ใน ความ ปก ครอง ของ เจ้า นาย จริ่ง ๆ
ความ แจ้ง ใน พระราชหัตถเลขา ซึ่งได้คัดสำเนามาให้ทราบแล้ว
ให้ผู้ พิพากษา ทั้งปวง ปฏิบัติให้ถูกต้อง ตาม กระแส พระบรมราชโองการ

กฎให้ ไว้ณวันที่ ๓ พฤษภาคม รัตนโกสินทรศก ๑๓๐

จรูญศักดิ์

เสนาบดี กระทรวงยุติธรรม